

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil medgive fru Lene Espersen, at enigheden blandt demonstranterne ikke var særlig stor. Den var faktisk næsten lige så katastrofalt ikke-tilstede som blandt dem, der støttede WTO.

Efter at have hørt fru Lene Espersen stå og sige, at man er lodret imod frihandel, vil jeg lige bede fru Lene Espersen genlæse den tale, som ordføreren for forespørgerne holdt om, hvad det er for en faktisk aftale, vi står over for. Den er gennemprotektionistisk, hvor man virkelig – og det skal man dog ikke beskyldte demonstranterne derovre for – massivt holder med de allerstærkeste; det er de allerrigeste mod de allersvageste og de allerfattigste.

Jeg ved godt, at det ikke er fru Lene Espersens politik. Jeg vil bare lige sige, at det er de allierede, der er gennemprotektionistiske. Og det, vi kan konstatere, er, at det er en stor misforståelse på venstrefløjen at tro, at kapitalister skulle gå ind for frihandel. Det har de aldrig gjort, og det er en af hr. Keld Albrechtsens store vildfarelser.

Men vi må jo konstatere, at den der store protektionisme er langt den stærkeste på den side, som fru Lene Espersen af andre grunde støtter. Og jeg vil bede fru Lene Espersen genlæse eller repetere hr. Jørn Jespersens tale, og så kunne hun eventuelt svare mig på, om det, hr. Jørn Jespersen beskrev, ikke var sådan et tegn på voldsom protektionisme.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til hr. Keld Albrechtsen: Heller ikke når vi taler præcis om handelsaftalerne, kan der desværre findes nogen enighed mellem Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti, for jeg betragter det faktisk som et fremskridt, at EU nu får mere handlefrihed til at få nogle aftaler i hus.

Danmark kan ikke gennemføre noget som helst på egen hånd. Der er ingen, der lytter til 5 millioner danskere i det her globale spil. Men vi tror på, at hvis man giver Europa-Kommissionen handlefriheden, så er der mulighed for at få rykket nogle af de andre parter i den retning.

Så vil jeg sige til fru Margrete Auken, at før fru Margrete Auken kom ind i Folketingssalen, havde vi faktisk en diskussion med hr. Jørn Jespersen om hr. Jørn Jespersens tale, fordi jeg ikke mente, at den gav et retvisende billede af de politiske standpunkter, som dele af forhandlingsorganisationerne og forhandlingsdelegationerne har.

Der er ingen tvivl om, at der er mange EU-lande, der ønsker frihandel. Vi må så acceptere, at det ikke er alle EU-lande, der er så, om man så må sige, åbne over for den her tankegang, som vi er i Danmark, og det er selvfølgelig noget, vi utrætteligt må kæmpe for at få overbevist dem om.

Jeg tror da personlig på, at de bestræbelser, man har på det amerikanske kontinent lige nu, og som man vedtog i Canada for kort tid siden, på at lave et stort frihandelsområde bliver et megastort skridt til fordel for frihandel på længere sigt. Og derfor kan jeg kun sige, at vi alle sammen bør være taknemmelige for, at der er kommet en global organisation som WTO, der hele tiden kan holde gryden i kog og gå fremad for at sikre, at der kommer øget markedsadgang og øget frihandel; først og fremmest i forhold til den tredje verden, men det er i alles interesse.

Men at skyde kapitalismen i skoene, at den ikke skulle gå ind for frihandel, dér må jeg sige til fru Margrete Auken, at så har fru Margrete Auken vist ikke rigtig fulgt med i verdenshistorien de sidste mange, mange, mange år. Jeg synes faktisk, at verden er kendetegnet ved, at der er kommet mere og mere frihandel, og fru Margrete Auken kan ikke fremlægge én eneste statistik, der modbeviser den påstand.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Lad mig starte med at citere frihandelens grand old man, Adam Smith. Han sagde: Når to købmænd er sammen, om det så er ved et fødselsdagselskab, lægger de straks anslag mod markedet. Og det er jo det, vi ser med protektionisme, med kvoter, med toldmure osv.

Den diskussion kunne jeg sådan set godt have lyst til at tage med fru Lene Espersen, en diskussion, hvor vi lige liner kapitalismens utrolige brutalistiske tendens op. Den er pengeinteresseret, den er netop ikke frihandelsinteresseret. Kun dér, hvor den får lov til at sætte alle junglebetingelserne, bliver det på den måde.

Fru Lene Espersen og jeg, håber og tror jeg, er enige om, at frihandel er godt, og at vi skal gøre, hvad vi kan for, at den bliver fair. Fair – det var bl.a. Adam Smiths betingelse. En fair frihandel forudsætter altså, at man har nogle stærke styringsinstrumenter. Det er vi også enige om, går jeg ud fra.

Det er i kampen om, hvordan de styringsinstrumenter skal laves, at WTO og EU kan blive en gave – kan blive en gave. Men det forudsæt-